

w wysokości 126 720 EUR za każdy dzień opóźnienia w podjęciu środków niezbędnych w celu wykonania powołanego wyżej wyroku w zakresie udzielenia zamówienia publicznego na unieszkodliwianie odpadów przez miasto Brunzswik,

od dnia ogłoszenia tego wyroku do dnia podjęcia tych środków.

3. obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W wyroku z dnia 10 kwietnia 2003 r. Trybunał orzekł:

- Ze względu na to, że nie zamieszczono zaproszenia do składania ofert na zamówienie gminy Bockhorn (Niemcy) na odprowadzanie ścieków oraz że nie opublikowano wyników postępowania o udzielenie tego zamówienia w suplemencie do Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich, przy udzielaniu tego zamówienia publicznego na usługi Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy czytanych łącznie przepisów art. 8, art. 15 ust. 2 i art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi.
- Ze względu na to, że miasto Brunzswik (Niemcy) udzieliło zamówienia na unieszkodliwianie odpadów w procedurze negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, chociaż warunki określone w art. 11 ust. 3 dyrektywy 92/50 udzielania zamówień z wolnej ręki z pominięciem zaproszenia do składania ofert na szczeblu wspólnotowym nie zostały spełnione, Republika Federalna Niemiec, udzielając tego zamówienia publicznego na usługi, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 8 i art. 11 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy.

Komisja uważa, że wykonanie obowiązków, które ciążyą na Republice Federalnej Niemiec na mocy wspomnianego wyroku oraz na mocy art. 228 WE pociąga za sobą rozwiązanie umów zawartych z naruszeniem prawa zamówień publicznych.

W tym zakresie środki dotychczas notyfikowane przez Republikę Federalną Niemiec nie wydają się wystarczające do tego, by ustało uchybienie stwierdzone przez Trybunał.

W przypadku, gdyby przed ogłoszeniem wyroku, którego domaga się skarżąca, Republika Federalna Niemiec nie przyjęła środków niezbędnych do tego, by stwierdzone uchybienie

ustało, Komisja wnosi o nałożenie na to Państwo Członkowskie okresowej kary pieniężnej w proponowanej wysokości, która została ustalona zgodnie ze stosowanymi dotychczas przez nią zasadami.

(¹) Rec. str. I-3609

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-507/04)

(2005/C 45/30)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 8 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich reprezentowanej przez Michaela Van Beeka i Bernarda Schimę, wspomaganą przez adwokata Matthiasa Langa, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austrii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniu prawidłowej względnie pełnej transpozycji dyrektywy Rady z dnia 2 kwietnia 1979 r. (¹) w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (79/409/EWG), nie dokonując pełnego i prawidłowego przetransponowania do prawa austriackiego art. 1 ust. 1 i ust. 2, art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i ust. 4, art. 8, art. 9 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 11 tej dyrektywy.
2. obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą Komisja zwraca się przeciwko wadliwej transpozycji dyrektywy 79/409/EWG do prawa austriackiego w drodze odpowiednich przepisów prawa krajów związkowych Burgenlandu, Karyntii, Dolnej Austrii, Salzburga, Styrii, Tyrolu, Vorarlberga i Wiednia, które zostały notyfikowane Komisji, bądź które według jej wiedzy zostały wydane.

Zdaniem Komisji, w obrębie poszczególnych krajów związkowych nie zostały w pełni względnie prawidłowo przetransponowane przepisy dotyczące zakresu obowiązywania dyrektywy (art. 1 ust. 1 i ust. 2 dyrektywy), powszechnego systemu ochrony gatunków ptactwa (art. 5 dyrektywy), zakazu handlu (art. 6 ust. 1 dyrektywy), przepisy dotyczące polowań na gatunki wyszczególnione w załączniku II (art. 7 ust. 1 dyrektywy), regulacje dotyczące zachowania populacji (art. 7 ust. 4 dyrektywy), przepisy dotyczące środków i metod polowania i chwytania (art. 8 dyrektywy), kryteriów odstąpienia od art. 5 do art. 8 (art. 9 ust. 1 i ust. 2 dyrektywy) i przepisy o wprowadzaniu gatunków ptactwa (art. 11 dyrektywy).

(¹) Dz.U. L 103, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-508/04)

(2005/C 45/31)

(Język procedury: niemiecki)

W dniu 8 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Michaela Van Beeka i Bernharda Schimę oraz adwokata Matthiasa Langa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austrii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniu do prawidłowej względnie pełnej transpozycji dyrektywy Rady 92/43/EWG (¹) z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, nie dokonując pełnego względnie prawidłowego przetransponowania do prawa austriackiego przepisów art. 1, art. 6 ust. 1-4, art. 7, art. 11, art. 12, art. 13, art. 15, art. 16 ust. 1 i art. 22 lit. b) tej dyrektywy
- 2) obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą Komisja zwraca się przeciwko wadliwej transpozycji dyrektywy 92/43/EWG do prawa austriackiego przez odpowiednie przepisy prawa krajów związkowych Karyntii, Dolnej Austrii, Górnej Austrii, Salzburga, Styrii, Tyrolu i

Vorarlbergu, które zostały notyfikowane Komisji bądź które według jej wiedzy zostały wydane.

Zdaniem Komisji w obrębie poszczególnych krajów związkowych nie zostały w pełni względnie prawidłowo przetransponowane przepisy dotyczące definicji (art. 1 dyrektywy), ogólnych środków ochronnych (art. 6 ust. 1 dyrektywy), zakazu pogorszenia stanu siedlisk (art. 6 ust. 2 dyrektywy), planów i przedsięwzięć mogących w istotny sposób oddziaływać na specjalne obszary ochrony (art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy), systemu ochrony dla dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (art. 7 dyrektywy), nadzoru nad stanem ochrony siedlisk (art. 11 dyrektywy), systemu ochrony gatunków zwierząt wymienionych w załączniku IV lit. a) (art. 12 dyrektywy), systemu ochrony gatunków roślin wymienionych w załączniku IV lit. b) (art. 13 dyrektywy), zakazanych środków chwytania i zabijania (art. 15 dyrektywy), kryteriów odstępstw od przepisów art. 12-15 (art. 16 ust. 1) oraz przepisów dotyczących celowego wprowadzenia do stanu dzikiego gatunków nierodzących (art. 22 lit. b) dyrektywy).

(¹) Dz.U. L 206, str. 7

Skarga wniesiona dnia 14 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-511/04)

(2005/C 45/32)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 14 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez R. Vidala Puiga, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Republice Portugalskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2000/56/WE (¹) z dnia 14 września 2000 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/439/EWG w sprawie praw jazdy, a w każdy bądź razie poprzez brak niezwłocznego poinformowania Komisji o przyjęciu takich przepisów, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.